

Amikor a nyolc nap elmúlt, és körül kellett őt metélni, a Jézus nevet adták neki, ahogyan az angyal nevezte őt, mielőtt még anyja méhében megfogant.

Újévet ünneplő gyülekezet!

Ez az év is jól kezdődik a szent család számára: Körülmetelés. Egy rutin orvosi beavatkozás, nagy fertőzésveszéllyel. Ki az közülünk, aki így ünnepel? Aki szívesen fekszik kés alá, még akkor is, ha nem egy komoly műtétről, hanem ambuláns eljárásról van szó? *Amikor a nyolc nap elmúlt, és körül kellett őt metélni, a Jézus nevet adták neki,*

Mária és József törvényt tisztelő emberek voltak, az Isten által adott törvénynek tettek eleget. A körülmetelés az Isten Ábrahámmal kötött örök szövetségének a jele volt. Minden zsidó fiúgyermeket 8 napos korában elvittek a „mohél”-hoz, aki hivatott volt eltávolítani nemi szervének előbőrét. József és Mária Betlehemben, idegen helyen voltak. Nyilván volt néhány ismerős, rokon, de ki tudja, talán még egy jó „kvatter”, ahogy mi mondjuk keresztapát sem találtak. Mondhatták volna azt is, á most fáradtak vagyunk, még nem erősödött föl Mária, még olyan kicsi ez a gyermek, majd adunk valamit a mohélnak, és nem lesz gond, ha később kerül kés alá.

De nem tették. József fogta az újszülöttet és elvitte, hogy eleget tegyen a törvénynek. Nagyon fontos lépés volt ez, mert ez volt az a pont, ahol József vállalta Jézust, ahonnan valóban a gyermekének számított. Ma úgy mondanánk a nevére vette. De mindeközben azt is látjuk, hogy József nem a saját nevét mondta be, ahogy a kor szokása szerint az elsőszülött gyermeket nevezni szokták az apja után, hanem azt a nevet, amelyet Mária is és József is egy angyaltól hallott. Jehosua... Az Úr a Szabadító.

Jézus neve nem embertől, hanem az Istentől jön, ahogyan ő maga is. Mai alapigénknek ez a fő gondolata. Rövid ige, rövid igehirdetés... is lehetne, de azért nézzük meg azt – Jézus névnapján – hogy a Jézus név, hogyan cseng a mai korban.

Megittuk a pezsgőt, megettük a lencsét és a virslit, jöhet az alvás, a pihenés, az újévi koncert hogy jól kezdődjön ez az év, hogy tényleg Boldog legyen ez az új év... Az emberek többségi így gondolkozik. Mi viszont, akik itt vagyunk a templomban, most erősítést és bátorítást kapunk. Erősítést és bátorítást a szent családtól, akik nem a kényelmet, hanem az Isten akaratát követték.

A keresztyén ember is megeszi a virslit és koccint a pezsgővel, én is megtettem, de amikor azt mondja BUÉK, akkor – remélhetőleg, nem egy malac képe és konfettiáradat jelenik meg a szemem előtt, hanem ennek a mozaikszónak a valódi tartalmát kívánja a másíknak! Boldog új évet kívánok!

De mitől lesz boldog ez az év?

A tavalyinál csak boldogabb lehet. – mondják sokan. Aztán: boldog lesz attól, hogy az újévi fogadalmaimat sikerül idén betartanom. Boldog lesz attól, mert gyermekem, unokám fog születni, boldog lesz attól, hogy végre sikerül elmenni nyaralni, boldog lesz attól, hogy a munkahelyen rendeződnek a dolgok...

Mitől lesz boldog ez az újév? Mitől lesz boldog az ember?

Mert amit az előbb felsoroltam, azok valóban mind örömet, boldogságot, megnyugvást okoznak, de csak egy ideig. Az igazi boldogságot valahol máshol kell keresni. Merthogy keressük, nem véletlen kívánunk így egy újév kezdetén boldog újévet. Cserháti Zsuzsa száma jutott eszembe: Boldogság gyere haza, késő van gyere haza, honnan jössz nem érdekel! gyere haza csak ennyi kell!

Vágyjuk, reméljük, de igazából azt szeretnénk, amit ez a refrén is kifejez, hogy az ölünkbe pottyanjon. Pedig ez nem így van, és erről tanúskodnak azok az igék is amelyeket Jézus mond a boldogsággal kapcsolatban. Lehet, hogy elcsépett, sokat hallott igehely, most mégis, így év elején felolvasom:

„Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa.

Boldogok, akik sírnak, mert ők megvigasztaltatnak.

Boldogok a szelídek, mert ők öröklik a földet.

Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságra, mert ők megelégtetnek.

Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek.

Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják az Istent.

Boldogok, akik békét teremtenek, mert ők Isten fiainak neveztetnek.

Boldogok, akiket az igazságért üldöznek, mert övék a mennyek országa.

Boldogok vagytok, ha énmiattam gyaláznak és üldöznek titeket, és mindenféle rosszat hazudnak rólatok.

Lehet, hogy így egyszerre ez gyors volt a szilveszteri éjszaka után, vegyük elő újra és újra, és olvassuk, most csak arra utalnék, hogy Jézus mind a 8 boldogmondásban a boldogságot, valamilyen – nem túl népszerű – tethez kapcsolja: sírás, éhezés, béke teremtés...

A boldogságért küzdenünk kell, az nem jön haza, nem hullik az ölünkbe, nem lesz boldog az új évünk, csak akkor, ha a várakozáson túl teszünk is ezért.

Ahogy Mária és József is félretették a kényelmet és teljesítették az Isten parancsát.

De könnyű mondani, hogy üldöztesd magad az igazságért, vagy, hogy legyél tiszta szívű, de a kérdés ott marad: mindezt hogyan? Hogyan lehetek boldog?

A BÚÉK mozaikszóval lehet egy másik mondatot alkotni:

Bízd Újra Életed Krisztusra!

Az igazi boldogság Jézusban van. Jézus nevében.

Ez a reménységünk, és erre van ígéretünk attól az Istentől, aki, ahogyan Pál írta: *fel is magasztalta őt mindenek fölé, és azt a nevet adományozta neki amely minden névénél nagyobb, hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké és földalattiaké, és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.*

Jézus neve. Jézus neve minden név fölött. Nem egy egyszerű név, bár abban a korban sok gyermek kapta. De Jézus neve mégis más. Mert ha valóban a benne való hittel mondjuk ki, akkor csodák történnek. Ahogyan az Úsz. történetekben is olvassuk, amikor Jézus nevében betegek gyógyulnak meg, megszállottak szabadulnak meg. De nem csupán az Úsz. történetei ezek, hanem ma is rengeteg gyógyulás, szabadulás, csoda történik Jézus nevében. Ezek között van testi de talán még több a lelki csoda, amikor az ember Jézusban rátalál az igazi boldogságra, a lelki szegénységre.

Egyedül Jézus neve tud boldogságot adni, ha ismerem ezt a nevet. Nem csupán tudom, hanem ismerem. Nagyon sokan tudják, hogy Jézusnak ez volt a neve. De a legtöbb ember mégsem ismeri őt. Mi a különbség.

Híresen rossz a névmemóriám. Ha valaki bemutatkozik, akkor az esetek nagy részében elfelejtem a nevét. Rájöttem, hogy akkor tudom megjegyezni, ha sokat használom. Egy bemutatkozás esetében pl. nem csupán meghallgatom, hanem visszamondom hangosan: „Nagyon örülök, hogy megismertem János.” De még így is sok esetben kiesik a név, és sokszor van, hogy látom, tudom, hogy ki az, de nem tudom a nevét, mert nem ismerem. Azt figyeltem meg, hogy azoknak a nevét jegyzem meg, akikkel hosszabban beszélgetek, akinek megismerem az élettörténetét, vagy legalább egy részét. Mert akkor van mihez kötnöm. Viszont az együtt töltött idő alatt ez az ismeretség egyre mélyül. Már nem csak a név van, hanem mindaz, amit a név hordoz, már nem a nevét ismerem, hanem őt magát.

Jézus nevével ugyanígy van. Akkor fogom nem csupán tudni, hanem ismerni az ő nevét, ha megismerkedem vele, úgy, ahogyan ő megmutatja magát nekem. És bár az evangéliumok nem életrajzok, de egy kapcsolat sem azzal indul, hogy részletes életrajzi könyvet olvasok a másiktól. A Jézusról szóló történeteken keresztül, az ő tanításait olvasva, a keresztérthetlenségében megismerem őt olyannak amilyen. És a név – Jézus neve – nem csupán egy lesz a nevek sorából, hanem világossá válik számomra, amit Pál mond: *fel is magasztalta őt mindenek fölé, és azt a nevet adományozta neki amely minden névénél nagyobb.*

És most szeretnék újra néhány szót szólni az 1%-os felajánlásokról.

Ajánljuk fel 2x1%-unkat Istennek. Nem az adó egy százalékáról beszélek, hanem az időnk egy százalékáról. Egy napunk, és egy hetünk 1+1%-áról.

Napi 14 perc. Ha csak ennyi időt szánunk arra, hogy elcsendesedjünk, és ha csak hetente egyszer a hetünk 1%-át 1,6 órát szánunk Istenre, akkor ez a felajánlásunk vissza fog térülni. A jókedvű adakozót szereti az Isten, aki napi 14 percre előveszi az Bibliaolvasó útmutatót, a Szentírást és elcsendesedik Isten előtt arról Isten sem feledkezik el. Aki hetente részt vesz az Istentiszteleten, az meg fogja tapasztalni, hogy életébe beköltözik a várva várt boldogság, mert egyre jobban megismeri Jézust, egyre több dolog világos és tiszta lesz számára. De ez nem megy magától, áldozatot kell hozni. Tudom, hogy nem könnyű, én is szeretek reggel az utolsó pillanatban kelni, és este én is fáradtan teszem le a fejem. De Isten ma azt kéri tőlünk, amit Józseftől és Máriától is kért. Szánjunk időt rá, áldozzunk neki, és ha belegondolunk, nem kér sokat, csak azt, hogy a Szentírás lapjairól ismerjük meg, hogy kicsoda ez a Jézus, hogy ne csak egy név legyen, hanem ő legyen az életünk és boldogságunk, ahogyan az oltár előtti igében hallgattuk: *ha Krisztuséi vagyunk, akkor ígéret szerint örökösök.* Gazdag örökséget hagyott ránk Isten, menjünk elé naponta, hogy megkaphassuk. Csak 14perc, 1%.

BÚÉK. Bízd Újra Életedet Krisztusra.